12. Ханатаев Г. Правовое положение застройщика // Хозяйство и право. — 2005. — № 3.
13. Цивільне право України : підручник. В 2 т. Т. 1 / за ред. С. О. Харитонова, П. Ю. Голубєвої. — Х. : Одіссей, 2008.
14. Цивільне право України : підручник. У 2 т. Т. 1 / В. І. Борисова (кер. авт. кол.), Л. М. Баранова, І. В. Жилінкова [та ін.] ; за заг. ред. В. І. Борисової, І. В. Спасибо-Фатєєвої, В. Л. Яроцького. — К. : Юрінком Інтер, 2004.
15. Цитович М. М. Деякі питання, що виникають при розгляді судами кримінальних справ про самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво // Коментар судової практики в кримінальних та адміністративних справах. Постанови Пленумум Верховного Суду України (1995–1997) / відп. ред. В. Т. Маляренко. — К. : Юрінком Інтер, 1998.

Анотація

Терещенко В. Ю. **Цивільно-правова кваліфікація форм самочинного будівництва.** — Стаття.

Стаття присвячена визначенню категорії «самочинне будівництво» та кваліфікації його окремих форм. Розглядаються такі форми будівництва: будівництво нового об'єкта; спорудження нового об'єкта замість зруйнованого; переобладнання нежилої будівлі у житлову; проведення реконструкції будівель, що спрямована на зміну площі, стажності будівлі та виражається у вигляді зміни архітектурного вигляду нерухомого майна. Звертається увага, що кожна з цих форм будівництва може бути кваліфікована як самочинне за наявності відповідних законодавчо визначених умов.

Ключові слова: самочинне будівництво, форми самочинного будівництва, легалізація самочинного будівництва, правова відповідальність.

Summary

Tereltchenko V. Y. **Civil Qualification of the Forms of Wilful Building.** — Article.

The article is devoted to determination of category «wilful building» and qualifications of his separate forms. It is examined such forms of building as: building of new object; building of new object in place of blasted one; re-equipment of unoccupied building in dwelling one; conducting of reconstruction of buildings, directed on the change of area, floor of building and is expressed as the change of architectural type of the real estate. Attention applies, that each of these forms of building can be skilled as wilful at presence of the proper legislatively certain terms.

Keywords: wilful building, forms of wilful building, legalization of wilful building, legal responsibility.

УДК 347.77.025

В. Є. Макода

ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ В ПЕРІОД ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО БІЗНЕСУ

Значне місце серед об'єктів інтелектуальної власності займають такі результати інтелектуальної творчої діяльності, як винаходи, корисні моделі і промислові зразки. Разом з товарними знаками, знаками обслуговування, найменуваннями місць походження товарів вони охоплюються загальною назвою «Об'єкти промислової власності». Це встановлюється ст. 1 Паризької конвенції про охорону промислової власності від 20 березня 1883 р. (далі — Паризька конвенція), що поширює свою дію і на територію України. Паризькою конвенцією промислова власність розуміється «у найбільш широкому значенні

© В. Є. Макода, 2009

і розповсюджується не тільки на промисловість і торгівлю у власному значенні слова, але також і на галузі сільськогосподарського виробництва і добувної промисловості, та на всі продукти промислового або природного походження».

Термін «промислова власність» міцно увійшов до законодавства України. В цілому ж в порівнянні із законодавством колишньої УРСР в правовому регулюванні перерахованих, достатньо відомих об'єктів відбулися кардинальні зміни. Якщо стисло виразити суть цих змін, то вони зводяться до встановлення абсолютно іншого, ніж за радянських часів, режиму використання даних об'єктів і правового оформлення такого режиму. В галузі охорони винаходів, корисних моделей і промислових зразків на зміну радянській системі авторського свідоцтва прийшла визнана і діюча у всьому світі патентна система охорони цих об'єктів промислової власності.

Основні риси радянського винахідницького права зводилися до того, що автор або інша уповноважена особа, найчастіше роботодавець, подавали заявку на оформлення свого результату авторським свідоцтвом (рідше патентом) в єдине для всіх республік країни патентне відомство Державний комітет СРСР у справах винаходів і відкриттів. Після експертизи проводилася видача охоронного документа і публікація. Після цього винахід міг використовуватися «радянськими державними, кооперативними підприємствами, організаціями і установами виходячи з інтересів держави і власних інтересів, без спеціального на те дозволу» (п. 27 Положення про відкриття, винаходи і раціоналізаторські пропозиції від 21 серпня 1973 р.). Інша картина була при оформленні винаходу патентами, але законодавство було настільки несприятливе для патентовласників, що на винаходи, призначені для використання тільки в СРСР, патенти майже не оформлялися. В основному патентами захищалися винаходи, що мали перспективу реалізації або укладення ліцензійної угоди за рубежами країни.

Таким чином, право використання абсолютної більшості об'єктів промислової власності в колишньому СРСР було узагальнено і належало державі.

Ситуація корінним чином змінилася з отриманням Україною державної незалежності. В цілях швидкої інтеграції в світову економічну спільноту було ухвалено рішення про впровадження на території нашої країни патентної форми охорони об'єктів промислової власності і створення національної патентної системи.

Суть патентної форми охорони полягає в тому, що автор винаходу, корисної моделі або промислового зразка або інша уповноважена їм особа для закріплення авторства і права використання технічного досягнення подає в уповноважений державою орган — Державний департамент інтелектуальної власності (далі — Держпатент) — заявку на отримання засвідченої авторитетом держави охоронного документа — патенту. Згідно зі ст. 462 ЦК України набуття права інтелектуальної власності на винахід, корисну модель, промисловий зразок засвідчується патентом. Права та обов'язки, що випливають з патенту, зокрема визначені в ст. ст. 28–30 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі». Деклараційний патент і патент на винахід та корисну мо-

дель, патент на промисловий зразок (далі — охоронні документи) засвідчують перш за все виняткове право їх володаря, що іменується патентовласником, на використання об'єкта промислової власності. Зміст виняткового права патентовласника чітко регламентований ст. 464 ЦК України. Патентовласнику належить широкий вибір можливостей по реалізації свого виняткового права: реалізувати технічне рішення у власному виробництві, поступитися третім особам правом використання повністю на весь час дії патенту, поступитися своїм правом повністю або частково на певний проміжок часу, відмовитися від використання взагалі (правда, за певних умов). Дане виняткове право є абсолютним — треті особи повинні утримуватися від його порушення і можуть використовувати об'єкт тільки з дозволу правовласника, як правило, на платній основі.

Згадана стаття детально регламентує круг дій, здатних порушити виняткові і абсолютні права патентовласника. Відзначимо, що за наявності порушення прав не враховується суб'єктивне відношення порушника до скоєного їм правопорушення. Порушення прав патентовласника, що мало місце за відсутності договірних відносин між порушником і правовласником, розцінюється з позицій норм деліктного права.

Патентні відносини відрізняються чіткою регламентацією прав і обов'язків їх учасників. Більшою, в порівнянні з авторським правом, формалізацією відрізняється реєстрація об'єкта і закріплення первинних, після створення винаходу, патентних прав. Це пояснюється необхідністю чіткого встановлення автора винаходу і точного його відособлення від такого ж або схожого творіння іншої особи. Адже на відміну від твору літератури або мистецтва, що є неповторним і оригінальним, винахід в принципі повторюваний. Наприклад, тисячі учених спантеличені пошуками ефективного засобу проти рак-хвороби. Декілька з них можуть, йдучи кожен абсолютно самостійним шляхом, прийти до одного і того ж творчого результату і винайти одні і ті ж ліки. Більш того, вони можуть прийти до уповноваженого державного органу Держпатенту за оформленням своїх прав на об'єкт промислової власності в один і той же день.

Об'єкти патентування цінні не своєю формою (хоча це важливо для промислових зразків), а змістом, що має часто велику комерційну цінність. Саме цим пояснюється прагнення до відособлення прав різних суб'єктів. На велику комерціалізацію патентних відносин указують права патентовласника, які можуть бути передані повністю або частково іншій особі.

Нині чинна патентна система покликана перетворити технічні рішення на ринковий товар, об'єкт майбутніх цивільно-правових операцій. У цьому плані ст. ст. 462–467 ЦК України передбачено порядок набуття та припинення майнових прав суб'єктів на об'єкти промислової власності.

Серед галузевих законів, регулюючих патентні відносини, особливе місце займає Закон України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» від 15 грудня 1993 р. (далі — Закон). Закон регулює майнові, а також пов'язані з ними особисті немайнові відносини, що виникають у зв'язку із створенням, правовою охороною і використанням об'єктів промислової власності, що захищаються патентом.

Цей Закон був прийнятий в Україні в першу чергу у зв'язку з тим, що Україна якнайшвидше бажала вступити до Світової організації торгівлі і необхідністю відображення (адаптації) в нашому законодавстві вимог (положень) «Угоди по торговельних аспектах прав інтелектуальної власності» (ТРІПС), а також у зв'язку з прийняттям Нового ЦК України (набув чинності з 1 січня 2004 р.). Його текст приведений у відповідність з термінологією ЦК та іншого законодавства у сфері інтелектуальної власності, проте принципи функціонування патентної системи залишилися незмінними.

Патентно-правові відносини відрізняються складністю, і в цілях правильного застосування правових норм і полегшення патентування патентне відомство видає інструктивно-методичні матеріали.

Зупинимося детальніше на окремих особливостях патентного права нашої країни.

Головна особливість патентної системи України полягає в тому, що на такі об'єкти, як винахід і промисловий зразок, можуть бути видані два охоронні документи — деклараційний патент і патент.

З погляду «ваги» на зміст правомочності патентовласника, обидва охоронні документи абсолютно однакові і засвідчують повний комплекс виняткових прав. Різниця між ними полягає перш за все в терміні дії, а також в процедурі і тривалості оформлення. Наприклад, деклараційний патент на винахід діє протягом 6 років, а патент — протягом 20 років (ст. 6 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі»).

Процедура видачі деклараційного патенту відрізняється від дій по видачі патенту тим, що проводиться тільки так звана «формальна» експертиза, яка зводиться до формальної перевірки належності вказаного в заявочних матеріалах об'єкта до об'єктів промислової власності, що охороняються, наявності і правильності складання необхідних документів, які передбачені законодавством. Перевірки технічного рішення на відповідність критеріям патентоспроможності — новизни, винахідницького рівня і промислової придатності, як правило, не проводиться. Перевірка наявності цих критеріїв називається ще експертизою винаходу по суті. Для проведення такої експертизи необхідно заздалегідь провести так званий патентний пошук аналогів винаходу в спеціалізованому і повному патентному фонді.

Ці критерії перевіряються тільки в тому випадку, якщо володар деклараційного патенту або треті особи, охочі оскаржити видачу деклараційного патенту, вимагають проведення такої перевірки. Володар деклараційного патенту може клопотати про проведення експертизи по суті для того, щоб перетворити свій попередній патент в патент і тим самим збільшити термін правової охорони об'єкта до 20 років.

Можливість же проведення експертизи винаходу по суті на вимогу третіх осіб означає, що по її результатах видача деклараційного патенту може бути оскаржена, а сам деклараційний патент може бути визнаний недійсним. Тобто деклараційні патенти на винахід і корисну модель видаються Держпатентним відомством на ризик і під відповідальність заявника. Саме він відповідає за достовірність відомостей, що спочатку подаються у вигляді заявки.

Вибрана в Україні система деклараційного патенту робить суди найважливішою ланкою патентної системи і вимагає високої кваліфікації суддів, що розглядають складні патентні спори, особливо це стосується спорів з приводу об'єктів науки і техніки у сфері інтелектуальної власності.

Вибрана нашою країною патентна система з видачею двох охоронних документів називається в спеціальній літературі явочно-перевірочною системою, оскільки для отримання першого охоронного документа заявникові необхідно «з'явитися» у відомство і виконати мінімум формальностей. Перевірочною, тому що експертиза можлива пізніше. Різновиди такої системи прийняті в багатьох країнах світу — Швейцарії (окрім патентів на вироби текстильної і годинникової промисловості), Франції, Голландії, низці країн СНД та інших. Вона гарна тим, що дозволяє швидко отримати повноцінний охоронний документ і запровадити нововведення у виробництво, задовольнити попит ринку на певні товари, уникнути витрат на проведення експертизи. Важливо враховувати і те, що в наше динамічне століття винаходи «старіють» досить швидко і 5–8 років буває цілком достатньо для отримання очікуваних матеріальних прибутків. До того ж у авторів і інших осіб з'являється певна альтернатива поведінки. Якщо винахід серйозний і є економічний інтерес охороняти його тривалий час, то можна клопотати про отримання довготривалого патенту.

Після розпаду СРСР нові країни, колишні союзні республіки були вимушені упровадити такі системи, тому що майже весь інформаційний масив, необхідний для проведення патентних пошуків, залишився в Росії. Але час показав, що за своєю суттю ця система прогресивна і зручна для заявників. Ця система дуже економічна для небагатих заявників нашої країни і демократична, оскільки позбавлена незручностей рутинного діловодства, характерного для патентних систем з обов'язковою повною експертизою.

Це все підтверджується нижченаведеними показниками.

Так, згідно з даними Державного департаменту інтелектуальної власності по основних показниках діяльності у сфері промислової власності (винаходи, корисні моделі, промислові зразки) у першому півріччі 2008 року зросла активність у поданні заявок на всі об'єкти промислової власності у порівнянні з відповідним періодом минулого року (табл. 1). Стійка тенденція зростання спостерігається стосовно заявок на корисні моделі та знаків для товарів і послуг, кількість яких зросла на 26 % та 22 % (за національною процедурою) відповідно. Кількість заявок на винаходи зросла на 6 %, на промислові зразки — на 37 %. На 21 % у порівнянні з I півріччям 2007 року зросла кількість заявок на знаки для товарів і послуг за Мадридською угодою.

Загальна кількість заявок у першому півріччі 2008 року на винаходи зросла на 6% порівняно з аналогічним періодом 2007 року за рахунок зростання активності іноземних заявників (табл. 2). Кількість заявок від іноземних заявників за процедурою PCT зросла на 17 %, за національною процедурою — на 5 %. Частка таких заявок у загальній кількості заявок на винаходи становить 46 % (проти 42 % у I півріччі 2007 року) [1, 15].

У I півріччі 2008 року прийнято 2140 рішень про видачу патентів на вина-

Таблиця 1

Показники надходження заявок на об'єкти промислової власності

Об'єкти промислової власності	Кількість поданих заявок					
	I півріччя 2004	I півріччя 2005	I півріччя 2006	I півріччя 2007	I півріччя 2008	2008 до 2007 (%)
Всього надійшло	15896	17610	21581	22966	27790	121
Винаходи (20-річні патенти)	2850	2788	3013	2913	3071	106
Корисні моделі	2327	3656	4285	4359	5500	126
Всього винаходи і корисні моделі	5177	6444	7298	7272	8571	118
Промислові зразки	939	870	1009	1003	1374	137
Знаки для товарів і послуг:	9778	10295	13272	14685	17841	121
за національною процедурою	6733	7128	9624	10653	12966	122
за Мадридською угодою	3045	3167	3648	4038	4875	121
Топографії ІМС	1	–	–	3	–	–
Кваліфіковані зазначення походження товарів	1	1	2	3	1	–

Таблиця 2

Надходження заявок на винаходи (20-річні)

Надійшло заявок на винаходи	Кількість поданих заявок					
	I півріччя 2004	I півріччя 2005	I півріччя 2006	I півріччя 2007	I півріччя 2008	2008 до 2007 (%)
Всього надійшло	2850	2788	3013	2913	3074	106
За національною процедурою	2225	1933	2010	1838	1816	99
від національних заявників	2101	1771	1849	1689	1659	98
від іноземних заявників	124	162	161	149	157	105
За процедурою РСТ	625	855	1003	1075	1258	117

ходи, 30 рішень про відмову у видачі патенту, за 325 заявками припинено діловодство. Завершено діловодство за 2749 заявками на винаходи, в т.ч. за 2495 — на стадії кваліфікаційної експертизи.

У I півріччі 2008 року спостерігалося зростання кількості заявок на корисні моделі. Кількість заявок від національних заявників зросла на 26 %. Кількість заявок від іноземних заявників залишилася незначною, їх частка становила лише 1,4 % від загальної кількості заявок на корисні моделі (табл. 3).

У I півріччі 2008 року прийнято 4673 рішення про видачу патентів на корисні моделі, 12 — про відмову у видачі патенту, за 122 заявками припинено діловодство. Завершено діловодство за 4807 заявками на корисні моделі (проти 4540 у I півріччі 2007 року).

У I півріччі 2008 року кількість заявок на промислові зразки зросла на 37% порівняно з I півріччям 2007 року (табл. 4). Кількість заявок від національних заявників зросла на 45 %. Кількість заявок від іноземних заявників

Таблиця 3

Надходження заявок на корисні моделі

Надійшло заявок на корисні моделі	Кількість поданих заявок					
	I півріччя 2004	I півріччя 2005	I півріччя 2006	I півріччя 2007	I півріччя 2008	2008 до 2007 (%)
Всього надійшло	2327	3656	4285	4359	5500	126
За національною процедурою	2327	3653	4281	4357	5493	126
від національних заявників	2294	3599	4215	4312	5422	126
від іноземних заявників	33	54	66	45	71	158
За процедурою PCT	–	3	4	2	7	–

Таблиця 4

Надходження заявок на промислові зразки

Надійшло заявок	Кількість поданих заявок					
	I півріччя 2004	I півріччя 2005	I півріччя 2006	I півріччя 2007	I півріччя 2008	2008 до 2007 (%)
Всього	939	870	1009	1003	1374	137
від національних заявників	860	783	839	825	1194	145
від іноземних заявників	79	87	170	178	180	101

практично не змінилася, а їх частка становить 13 % від загальної кількості заявок на промислові зразки.

У I півріччі 2008 року прийнято 1364 рішення про видачу патентів на промислові зразки, 146 заявок відкликано. Завершено діловодство за 1510 заявками на промислові зразки (проти 1204 у I півріччі 2007 р.).

Новелою, що стосується винаходів, є п. 1 ст. 459 ЦК, згідно з яким винахід вважається придатним для набуття права інтелектуальної власності на нього, якщо він є новим, має винахідницький рівень і придатний для промислового використання. Це співзвучне визначенню п. 21 Положення про відкриття, винаходи і раціоналізаторські пропозиції колишнього СРСР. Винахід признавався їм як нове і таке, що володіє істотними відмінностями, технічне рішення в будь-якій галузі народного господарства, соціально-культурного будівництва або оборони країни, що дає позитивний ефект. На відміну від радянського законодавства патентні закони всіх країн СНД, включаючи Росію, не містять повного та чіткого визначення винаходу. Мабуть, відіграла свою роль стійка алергія на радянське законодавство і систему авторського свідоцтва. Визначення це критикувалося як застаріле і таке, що не дозволяло експертам встигати за бурхливим розвитком техніки. Як довід наводилася і відсутність такого визначення в законодавстві низки західних країн. Але, як повелося, в запалі полеміки забули і поза сумнівом позитивну роль наявності такого визначення.

Мається на увазі визначення винаходу як «технічного рішення задачі». На

користь його неприйняття наводиться довід, що нове законодавство всіх країн СНД надало правову охорону раніше непатентоспроможним медичним препаратам, способам діагностування і лікування, харчовим речовинам і широкому колу хімічних речовин. На перший погляд, ряд з перерахованих тут об'єктів не укладався в поняття технічного рішення задачі. Але це тільки на перший погляд. Не треба слово «технічне» розцінювати тільки таким, що стосується сфери техніки. Адже воно може застосовуватися таким чином, що надає можливість вирішення технічної задачі організаційними, формально-логічними, економічними та іншими способами. Саме у включенні у визначення ознаки рішення задачі технічними способами лежить рубіж між об'єктами промислової власності і так званими непатентоспроможними рішеннями. До таких ст. 10 Закону України «Про авторське право і суміжні права» відносить повідомлення про новини дня або поточні події, що мають характер звичайної прес-інформації, фольклор, грошові знаки, державні нагороди і символи, розклади руху транспортних засобів, телефонні довідники та інші аналогічні бази даних, наукові теорії, математичні методи, умовні значення, правила та інші.

На користь необхідності визначення винаходу говорить і міркування логічності тексту закону. Адже іншим об'єктам — корисним моделям і промисловим зразкам — надано законодавче визначення. Чому винаходи потрібно визначати тільки критеріями патентоспроможності?

Щоб бути об'єктами патентної охорони, винахід, корисна модель і промисловий зразок повинні відповідати критеріям патентоспроможності, викладеним, але не розкритим у ст. 459 ЦК України. Їх розкриття міститься в ст. ст. 6–7 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі».

Винахід вважається новим, якщо він не відомий з відомостей про рівень техніки. Винахід має винахідницький рівень, якщо він для фахівця явним чином не слідує з розвитку та досягнень рівня техніки. У свою чергу, відомості про рівень техніки включають будь-які відомості, що стали загальнодоступними в світі до дати пріоритету винаходу. Тобто новизну і винахідницький рівень не можуть становити відомості, які віднесені до службового користування або засекречені, такі, що не дозволяють ознайомитися з ними відкритим способом. При встановленні новизни винаходу у відомості про рівень техніки входять раніше подані в Держпатентне відомство невідкликані заявки на винаходи і корисні моделі інших авторів, а також запатентовані в Україні винаходи і корисні моделі.

Винахід є промислово-придатним, якщо він може бути використаний в промисловості, сільському господарстві, охороні здоров'я й інших галузях підприємницької діяльності [2].

На практиці виникають питання про відмінність винаходів від корисної моделі, а також про доцільність виділення останньою як самостійного об'єкта правової охорони. Слід зазначити, що корисна модель є новим для законодавства України об'єктом, дуже привабливим для винахідників зважаючи на простоту і економічність оформлення та отримання повноцінного патентного захисту. Згідно зі ст. 460 ЦК України, корисна модель вважається придатною

для набуття права інтелектуальної власності на неї, якщо вона, відповідно до Закону, є новою і придатною для промислового використання.

Для патентоспроможності корисних моделей не вимагається наявності критерію винахідницького рівня, необхідного для винаходів. За цією ознакою корисні моделі в законодавстві низки країн називають «малими винаходами». У Патентному законі ФРН для оцінки рівня корисних моделей існує термін «винахідницький крок», що підкреслює їх мале значення в порівнянні з винаходами, що мають винахідницький рівень.

Коло суб'єктів патентних відносин у ЦК України детально не представлене, проте його з'ясування дуже важливе для повного розуміння їх відносин між собою та усіх їх прав на об'єкти інтелектуальної власності. Це автори, співавтори об'єкта промислової власності; заявник — особа, що подала заявку на отримання патенту; особа, яка вказана в заявці і яка має право на отримання патенту; патентне відомство; патентовласники; працедавець; ліцензіар; ліцензіат; правонаступники, які мають право на одержання патенту згідно з чинним законодавством.

16 травня 2008 року Україна стала повноправним членом Світової організації торгівлі (СОТ). З цього дня набула чинності постанова Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007 року № 1148 «Про внесення змін до Порядку сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності». У червні 2008 року опубліковано Роз'яснення з питань застосування цього Порядку, затверджене наказом Держдепартаменту.

Приєднання до СОТ має для України стратегічне значення, оскільки є передумовою її подальшої інтеграції в європейські та світові процеси й структури, системного реформування національної економіки за принципами лібералізації та відкритого ринку.

У даному контексті є важливим виконання норм Закону України «Про організацію і проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 з футболу в Україні», що стосується забезпечення прав інтелектуальної власності УЄФА, зокрема, при проведенні експертизи заявок. З цією метою відповідно до норм ч. 3 ст. 6 згаданого закону підготовлено і Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 2 липня 2008 року № 601 «Про затвердження положення про Координаційну раду с питань захисту прав інтелектуальної власності УЄФА та складу Координаційної ради».

Література

1. Промислова власність у цифрах. Показники діяльності Державного департаменту інтелектуальної власності у І півріччі 2008 року. — К., 2008.
2. Договірне право України. Особлива частина : навч. посіб. / за ред. О. В. Дзери. — К. : Юрінком Інтер, 2009. — 997 с.

Анотація

Макода В. Є. **Об'єкти промислової власності в період глобалізації та розвитку інноваційного бізнесу.** — Стаття.

Сьогодні, коли Україна стала повноправним членом Світової організації торгівлі і її ско-

номічні відносини з іншими країнами світу набирають обертів, дуже актуальним стало питання, яке пов'язано з охороною прав на об'єкти промислової власності, зокрема корисної моделі, винаходів та промислового зразка. В Україні правова система охорони об'єктів інтелектуальної власності в основному побудована і дає свої позитивні наслідки, але, на жаль, є ще дуже багато проблем і над цим треба ще працювати.

Ключові слова: об'єкти промислової власності, правовий режим, промислова власність в Україні.

Summary

Makoda V. E. **Objects of Industrial Property in the Epoque of Globalization and Development of Innovative Business.** — Article.

Nowadays, when Ukraine has became a WTO member of full standing, and it's economic relations with other countries are growing up, it's vital to deal with questions related to the protection of design invention protection, — in particular useful model, inventions etc. In Ukraine system of law for intellectual properly site protection in general prepared and has a positive feedback. But unfortunately there are a lot of issues which must checked.

Keywords: objects of industrial property, legal regime, industrial property in Ukraine.

УДК 348.723

Ю. В. Кривенко

ВИДИ РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Релігійні організації в Україні утворюються з метою задоволення релігійних потреб громадян сповідувати і поширювати віру і діють відповідно до своєї ієрархічної та інституційної структури. Є такі види релігійних організацій: релігійні громади, управління і центри, монастирі, релігійні братства, місіонерські товариства (місії), духовні навчальні заклади, також об'єднання, що складаються з вищезазначених релігійних організацій.

Спільність із усіма своїми організаційними елементами являє собою релігійне об'єднання. У християнстві, наприклад, виділяється кілька видів релігійних об'єднань: церква, секта, деномінація, установлена секта, містерія й т.д. Але найбільше поширення й реальну силу одержала, звичайно, церква. Вона являє собою порівняно широке об'єднання, приналежність до якого визначається, як правило, не вільним вибором індивіда, а, скоріше, традицією.

Мета та завдання дослідження — розглянути питання щодо окремих видів релігійних організацій, яке зумовлене не лише виправданістю наукового пошуку на цих теренах, але, передусім, практичними міркуваннями, тому що не існує єдиної класифікації.

Для досягнення поставленої мети були сформульовані такі основні завдання, які необхідно розв'язати:

– визначити види релігійних організацій;

– розробити пропозиції, спрямовані на вдосконалення цивільного законодавства з метою більш вдалого його застосування у сфері релігійних відносин.

Слід звернути увагу на той факт, що на сьогоднішній день у цивілістиці

© Ю. В. Кривенко, 2009